

Nic se nemění

Petra Janů

Úsměvem co kdysi
doháněl mě k bláznění,
stejným jak dřív,
jenomže dneska
při něm vypěním,
odpovídáš, ale jinak
zůstáváš všemu vzdálený.
Jak se zdá, co chce
se může stát a nic se nemění.

Chceš mít klid
a to, že i já mám svý trápení,
neslyšíš, jsi chlap s tím
nejdelším vedením.
To, že bych se s tebou
chtěla milovat,
nemáš tušení,
chceš jen spát
a tou co ty máš rád
nic se nemění.

Tudu, tudu, tudu,
tudu tak já,
tudu, tudu, tudu,
rychle vycouvám,
teď už je mi jasný,
že je na draka
všechno snažení,
můžu spílat,
můžu ždímat pláč
a nic se nemění.

Tudu, tudu, tudu,
tudu tak já,
tudu, tudu, tudu,
ještě zahoukám,
věř, tohleto je na sto procent
poslední moje znamení,
tak se koukej probudit,
už máš velký zpoždění.

Tudu, tudu, tudu,
tudu tak já,
tudu, tudu, tudu,
rychle vycouvám,
teď už je mi jasný,
že je na draka
všechno snažení,
můžu spílat,
můžu ždímat pláč
a nic se nemění.
To, co stále předvádíš,
to možná jiná ocení.
Mě už dávno nestačí to,
že už se nic nemění.